

(๒๑)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภไชยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๖๑

เรื่องพิจารณาที่ ต.๔/๒๕๖๑

วันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๖๑

เรื่อง นายชูศักดิ์ ศิรินิล กับพวกร่วม ๓ คน (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๓/๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณียกิจเมือง ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายชูศักดิ์ ศิรินิล กับพวกร่วม ๓ คน (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๓/๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณียกิจเมือง ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกและแก้ไขเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณียกิจเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ในสาระสำคัญหลายประการ ดังนี้

๑. การแก้ไขเกี่ยวกับสถานภาพของสมาชิกพระราชกรณียกิจเมืองที่มีอยู่เดิม โดยให้ยกเลิกและแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามมาตรา ๑๔๐ มีผลทำให้สมาชิกภาพของสมาชิกพระราชกรณียกิจเมืองที่จัดตั้งตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชกรณียกิจเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่พระราชบัญญัติประกอบ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้บัญญัติรับรองให้คงเป็นสมาชิกต่อไปนี้ มิได้มีสิทธิและหน้าที่ในความเป็นสมาชิกพระองค์ต่อไป ยกเว้นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพระองค์เท่านั้น และกำหนดว่าสมาชิกซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ ต้องมีหนังสือยืนยันการเป็นสมาชิกต่อหัวหน้าพระองค์เมือง พร้อมทั้งแสดงหลักฐานการมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๔ และชำระค่าบำรุงพระองค์เมืองภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ หากผู้ใดมิได้มีหนังสือแจ้งยืนยันการเป็นสมาชิกภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ก็ให้พ้นจากการเป็นสมาชิกของพระองค์เมืองนั้น

๒. การยกเลิกและแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามมาตรา ๑๔๑ มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาที่พระองค์เมืองต้องดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

(๑) การให้พระองค์เมืองต้องจัดให้มีทุนประเดิมจำนวนหนึ่งล้านบาท และแจ้งให้ราษฎรบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมืองฯ ใช้บังคับ เปลี่ยนเป็นภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมืองฯ ใช้บังคับ เปลี่ยนเป็นภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑

(๒) การจัดให้สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คน ชำระค่าบำรุงพระองค์เมืองจากเดิมที่กำหนดระยะเวลาดำเนินการภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมืองฯ ใช้บังคับ เปลี่ยนเป็นภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑

(๓) การจัดให้สมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ คน ชำระเงินค่าบำรุงพระองค์เดิมที่ต้องดำเนินการภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมืองฯ ใช้บังคับ เปลี่ยนเป็นภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ และให้ได้จำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ คน จากเดิมที่ต้องดำเนินการภายในสี่ปีนับแต่วันที่พระราชนูญติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเมืองฯ ใช้บังคับ เปลี่ยนเป็นภายในสี่ปีนับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑

(๔) การจัดให้มีการประชุมใหญ่เพื่อแก้ไขข้อบังคับและจัดทำคำประกาศอุดมการณ์ทางการเมืองของพระองค์เมืองและนโยบายของพระองค์เมือง และเลือกคณะกรรมการบริหาร

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติเมืองฯ ใช้บังคับ เป็นต้องดำเนินการภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติเมืองฯ ใช้บังคับ เป็นต้องดำเนินการภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่มีการยกเลิกประกาศคณะกรรมการสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๕๗/๒๕๕๗ และคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘

(๕) การจัดตั้งสาขาพระราชบัญญัติเมืองและตัวแทนพระราชบัญญัติเมืองประจำจังหวัด ให้ครบถ้วน พร้อมทั้งแจ้งรายการตามมาตรา ๓๓ และมาตรา ๓๕ จากเดิมที่ต้องดำเนินการภายใน ๑๘๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติเมืองฯ ใช้บังคับ เป็นต้องดำเนินการภายใน ๕๐ วัน นับแต่วันที่มีการยกเลิกประกาศคณะกรรมการสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๕๗/๒๕๕๗ และคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการสงบแห่งชาติ ที่ ๓/๒๕๕๘

(๖) การขยายเวลาดำเนินการตามมาตรา ๑๔๑ วรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๕) จากเดิม มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง กำหนดให้พระราชบัญญัติเมืองอาจทำหนังสือขอขยายเวลาออกไปตามที่ จำเป็นได้ แต่เมื่อร่วมกันแล้วต้องไม่เกินสามปีนับแต่วันสืบกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือ ครอบระยะเวลาที่ได้รับการขยายแล้ว พระราชบัญญัติเมืองใดมิได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ให้พระราชบัญญัตินั้น สืบสภาพไป แต่ความตามมาตรา ๑๔๑ วรรคสอง ที่แก้ไขโดยคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการสงบแห่งชาติดังกล่าว ได้กำหนดให้คณะกรรมการการเลือกตั้งอาจมีมติขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่งออกไป ได้อีกหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง เมื่อครบระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือครอบระยะเวลาที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติให้ขยายแล้วแต่กรณี ให้พระราชบัญญัติเมืองที่ไม่สามารถดำเนินการ ให้แล้วเสร็จสืบสภาพลง

๓. การแก้ไขมีผลเป็นการยกเลิกสาขาพระราชบัญญัติเมืองที่มีอยู่เดิม เนื่องจากมาตรา ๑๔๑ (๕) ที่แก้ไขโดยคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการสงบแห่งชาติดังกล่าว ไม่มีบทบัญญัติรับรองการจัดตั้งสาขา พระราชบัญญัติเมือง โดยชอบตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ทำให้พระราชบัญญัติเมืองที่จดทะเบียนไว้ตามกฎหมายเดิมไม่มีสาขาอีกต่อไป ซึ่งรวมถึงสาขาพระราชบัญญัติเมืองที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖๕ ประกอบ ผู้ร้องทั้งสิบสามมีความเห็นว่าคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการสงบแห่งชาติดังกล่าวไม่เป็นไปตาม เนื่องจากที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๖๕ ประกอบ

- ๔ -

มาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ กล่าวคือ ต้องเป็นกรณีที่หัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติเห็นเป็นการจำเป็นเพื่อการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้
(๑) เพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปในด้านต่าง ๆ (๒) เพื่อการส่งเสริมความสามัคคีและความสมานฉันท์ ของประชาชนในชาติ (๓) เพื่อป้องกัน ระวัง หรือปราบปรามการกระทำอันเป็นการบ่อนทำลาย ความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของชาติ ราชบัลลังก์ เศรษฐกิจของประเทศไทย หรือราชการ แผ่นดิน แต่จากเหตุผลและสาระสำคัญที่มีการแก้ไขโดยคำสั่งของหัวหน้าคณะรักษาความสงบ แห่งชาตินั้น ไม่ได้เป็นไปเพื่อประโยชน์ในการปฏิรูปพระราชอำนาจเมือง เนื่องจากคำสั่งดังกล่าวมีผลบังคับ สามัคกภาพของสามัคกิพรรครัฐบาลเมือง ทำให้มิอาจก่อให้เกิดการปฏิรูปพระราชอำนาจตามหลักการ ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๕ วรรคสอง ขัดต่อหลักนิติธรรมตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ เป็นการละเมิดต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ร้องทั้งสิบสามซึ่งเป็นสามัคกิพรรครัฐบาลเมือง และจำกัดสิทธิหรือ เสรีภาพของบุคคลเกินสมควรแก้เหตุตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง ผู้ร้องทั้งสิบสามยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ขอให้ ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๙/๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชอำนาจเมือง ไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ประกอบมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ เป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๔๕ ประกอบมาตรา ๓ มาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง หรือไม่ และขอให้เพิกถอนคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๙/๒๕๖๐

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาพิจารณา หรือไม่

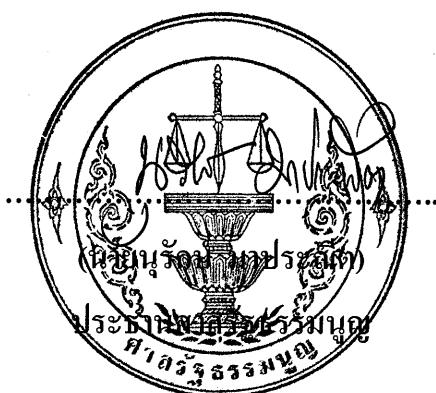
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคล ซึ่งถูกแต่งตั้งให้เป็นสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมี คำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ”

- ๕ -

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสิบสามกล่าวอ้างว่าคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๕๓/๒๕๖๐ เรื่อง การดำเนินการตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง ซึ่งมีผลเป็นการยกเลิกและแก้ไขเปลี่ยนแปลงบทบัญญัติของพระราชนบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นการออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ ละเมิดค่าสิทธิเสรีภาพของผู้ร้องทั้งสิบสามนี้ เห็นว่า คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาตินับดังกล่าวมีสถานะการบังคับใช้เป็นกฎหมาย จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องทั้งสิบสามขอให้ศาลรัฐธรรมนูญตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สิทธิในการยื่นคำร้องเกี่ยวกับการตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของบทบัญญัติแห่งกฎหมายไว้เป็นการเฉพาะแล้ว โดยการใช้สิทธิทางศาลตามมาตรา ๑๑๑ และการใช้สิทธิทางผู้ตรวจการแผ่นดินตามมาตรา ๒๓๓ (๑) ผู้ร้องทั้งสิบสามจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวโดยอาศัยช่องทางตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๓๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๖ -

(คำสั่งที่ ๑๕/๒๕๖๑)

(นายจิตต์ กักดีชนาภุล)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ชาลวะ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนังกันนูก)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายคณครินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุยส่ง กุลบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ